

Thơ Tản Đà – Tập 1

Tản Đà (Nguyễn Khắc Hiếu)

Tản Đà (1889-1939) tên thật là Nguyễn Khắc Hiếu, sinh năm Thành Thái thứ nhất (Kỷ Sửu) ngày 20 tháng 4, dương lịch là 19-5-1889 tại làng Khê Thượng, huyện Bất Bạt, tỉnh Sơn Tây, một làng trung du nhỏ bên sông Đà, chỉ cách núi Tản Viên 10km đường chim bay. Nay Khê Thượng được nhập với một số xã khác thành xã Sơn Đà thuộc huyện Ba Vì, ngoại thành Hà Nội.

Đây là trang danh sách liệt kê tuyển tập các tác phẩm, tập thơ và những bài thơ hay nhất của nhà thơ Tản Đà (Nguyễn Khắc Hiếu). Ông xuất thân trong một dòng họ khoa bảng lâu đời, chính quán ở làng Lũ tức Kim Lũ, xã Đại Kim, huyện Thanh Trì, ngoại thành Hà Nội. Nhắc tới ông, có lẽ ai cũng nhớ tới ngay tác phẩm “muốn làm thằng Cuội” và “thề non nước”.

Thơ Tản Đà – Tập 1

Trong tập này có tất cả 50 bài thơ của thi sĩ Tản Đà sau:

Tập Tuyển Tập Thơ (phần đầu)

- 1- “An Nam Tạp Chí” Lại Ra Lần Thứ Năm Ở Hàng Bông, Hà Nội Cảm tác
- 2- Ai “Nữ Quyền” Ra Mua
- 3- Anh Thợ Cạo
- 4- Đánh Bạc
- 5- Đêm Đông Hoài Cảm
- 6- Đêm Khuya Nhớ Bạn Bài 1
- 7- Đêm Khuya Nhớ Bạn Bài 2
- 8- Đêm Tối
- 9- Đề Ảnh Mỹ Nhân
- 10- Đề Báo “Hữu Thanh”
- 11- Đề Bìa Báo “Hữu Thanh”
- 12- Đề Truyện “Thần Tiên”
- 13- Đề Đáng Chán
- 14- Đề Lắm Việc
- 15- Đề Đồ Rách Thứ Ba
- 16- Đề Đồ Rách Thứ Tư
- 17- Đề Người Nhà Quê
- 18- Được Tin Anh Bạn Đồng Nghiệp “Bắc Kỳ Thời Báo” Ra Đề
- 19- Ba Đình Ký
- 20- Bài Ca Cổ Bản
- 21- Bài Ca Chúc Tiệc Lão Làng A Lữ
- 22- Bài Hát Của Tây Thi
- 23- Bài Hát Chúc Báo Sống
- 24- Bài Hát Mừng Đức Nam Phương Hoàng Hậu Ra Tuần Du Đất Bắc
- 25- Bài Hát Mừng Bắc Kỳ Nam Tửu
- 26- Bài Hát Xuân Tình

- 27- Bài Hịch Giục Cho Các Hoa Dật
- 28- Bài Tựa “Truyện Tỳ Bà Của Ông Đoàn Tư Dịch Thuật
- 29- Cái Giống Yêu Hoa
- 30- Cái Lo
- 31- Câu Hát Đường Trường
- 32- Cây Đào
- 33- Cò Trắng
- 34- Có Mới Nói Cũ
- 35- Cảm Đề
- 36- Cảm Hứng
- 37- Cảm Tưởng Về Sự Sống Chết
- 38- Cảm Xuân
- 39- Cảm Ơn Người Cho Hà
- 40- Cảnh Vui Của Nhà Nghèo
- 41- Cửa Thiêng
- 42- Chúc Báo Sống
- 43- Chị Khuyên Em
- 44- Chơi Con Đường Cũ
- 45- Chơi Xuân Kẻo Hết Xuân Đi
- 46- Con Chim Khôn
- 47- Cười Bác Mai Lâm
- 48- Dao Cầu Đại Chiến
- 49- Dạm Bán Áo Đoạn
- 50- Duyên Nợ Ba Sinh

Tập Tuyển Tập Thơ (phần đầu)

*“An Nam Tạp Chí” Lại Ra Lần Thứ Năm Ở Hàng Bông, Hà Nội, Cảm Tác
(Tản Đà)*

*“Thần chung” im tiếng phương Nam
 “Phổ thông” xứ Bắc ai làm tắt hơi?
 “Duy tân” thôi đã cũ rồi
 “Đông tây” lại cũng đi đòi đảng mô!
 Khóc ai! riêng cũng mừng cho
 “An Nam tạp chí” cơ đồ còn đây
 Mới xưa Hàng Lọng cờ bay
 Thứ năm lại có phen này Hàng Bông
 Cuộc đời xoay chuyển lung tung
 Mà trong báo giới tranh hùng những ai?
 “Thức lâu mới biết đêm dài”
 Tiên chưa mạnh sức mà tài cũng thua!
 Hơn nhau một bức dư đồ
 Khí thiêng sông núi hộ phù nước non
 Hơn nhau một tấm lòng son
 Cho người chung nước chung non chung tình
 Đêm thu gió thoảng bên mình
 Sạch đem tâm sự bất bình thổi xuôi
 Bút hoa chép lại đôi lời
 Đưa ai bốn bể là người tình chung
 Đi về xin nhớ Hàng Bông*

(An Nam tạp chí số 1, năm 1932)

Ai “Nữ Quyền” Ra Mua (Tản Đà)

“Nữ quyền” hôm ấy tó rao chơi
 Ai bán mà mua của hiếm hoi!
 Một gánh giang sơn cùng gánh lấy
 Thời chi, ai có tiếc chi ai?

Bài này phụ dưới bài hài vãn Nữ quyền đăng trên An Nam tạp chí năm 1932.

Anh Thợ Cạo (Tản Đà)

(Nói chèo)

Trượng phu xử thế vô trường sách
 Bạc nghệ tùy thân nhất đoản đao
 Lánh phong trần mài một mũi dao
 Khắp phường phố biết bao người nhẵn mặt

Đánh Bạc (Tản Đà)

Trong đời người sáu, bảy mươi năm, bao nhiêu cảnh thuận, bao nhiêu cảnh nghịch, bao nhiêu cái sướng, bao nhiêu cái buồn, bao nhiêu cái cười, bao nhiêu cái khóc; nhưng ngồi mà nghĩ, chỉ như canh bạc chơi một đêm.

Ngồi vào bàn bạc mà chơi, ai không muốn được. Nhưng sao cho được chắc mà không thua. Thua rồi lại được, được rồi lại thua, đỏ đỏ đen đen, lên voi xuống chó. Trong năm canh hì hục, được hăng vui, thua dễ bản, thường tình ai cũng như ai. Trời chưa sáng, đêm còn dài, thời đông tiền trong tay, nhiều cũng chưa hẳn có, hết cũng chưa chắc không. Tất đến lúc đứng dậy ra về, còn gì mới là được.

Người ta ở trong đời, khi nổi khi chìm, lúc may lúc rủi, không rồi lại có, đây rồi lại voi, lên lên, xuống xuống, như cây thụt máy ô tô. Tiền chôn bạc chừa chừa là giàu; nhà gianh vách đất chừa là nghèo; võng, lọng, ngựa, xe chừa là vinh; xiềng, xích, gông, cùm chừa là nhục. Những cái đó chỉ như một ván tổ tôm: một cái búng quay, một tiếng sóc đĩa,

làm cho ta đương mừng hoá lo, đương buồn hoá sướng, say mê chìm đắm, khóc hã, thương hoài. Cuộc đồ đen còn ở lại với đời, thời ấm chè tàu, điều thuốc lá, chén rượu cúc, bát cháo gà, không không thèm đời, có cũng ăn chơi; trăm năm giữ áo chôn trần ai, còn gì mới là được.

Ông Khổng Tử khi trước, lúc đi câu, lúc đi bắn, lúc làm quan nhỏ, lúc làm quan to, lúc đi chơi lang thang, lúc ngồi nhà dạy học: tan cuộc 72 năm, còn được lại hai chữ thánh sư. Ông Nã Phá Luân lúc làm quan, lúc làm vua, lúc làm tướng, lúc trong tay 80 vạn quân lính, găm hết châu Âu, lúc một mình giam lỏng chôn bãi bể; tan cuộc 52 năm, còn lại được một tiếng anh hùng.

Cũng có kẻ không to mà được bé, không nhiều mà được ít thời như ông Trương Tuấn, ông Hứa Viễn, chữ song trung, ông Mâu Tử chữ hiếu, ông Quý Bố chữ hoàng kim nặc, ông Tiếp Dư một chữ cuồng.

Còn như Vương Khải, Thạch Sùng, Lý Cầm, Lý Tiến, bạc năm canh tha hồ mở bát, võ túi về không. Át Trần, Mai Kiện, Tân Côi, Trương Hoàng Phạm, không những về không, để thêm tiếng cờ gian bạc lận. Nay cứ lấy lẽ thường mà nói, thời con người ta đã đem thân chơi cuộc đời, cũng nên liệu tính làm sao, lúc đứng dậy kiếm đôi ba chút. Có lẽ đánh bạc không mong được, mà chỉ thức đêm ăn nhục phở?

Nay ai ơi! Thử trèo bức tường đổ, trông quăng đồng xa, mồ con mả lớn, chỗ năm chỗ ba, chẳng quan thời dân, chẳng trẻ thời già, trước cũng người cả, bây giờ đã ma! Nào tiên nào cửa, nào cửa nào nhà, nào con nào vợ, nào câu đôi đỏ, nào mảnh mảnh hoa, nào đâu đâu cả? mà chỉ thấy sương mù nắng rã với mưa sa! Cuộc nhân thế từ xưa mã thế, làng chơi ta phải biết, trăm năm không đại dễ du mà?!

1915

Bài này được công nhận là một trong những tác phẩm đầu tiên nói đến món ăn phở.

Đêm Đông Hoài Cảm (Tản Đà)

Trăm năm nghĩ đời người có mấy
Một đêm đông sao thấy dài thay

Lạnh lòng gió thổi sương bay
Chập chờn giấc bướm, canh chầy lại canh

Ngó lên án đèn xanh hiu hắt
Nghe tiếng kim... ký cách giục giờ
Đêm trường nghĩ vẫn lo to
Cái lo vô tận bao giờ là xong

Thân nam tử đứng trong trần thế
Cuộc trăm năm có dễ ru mà!

Có đời mà đã có ta

Sao cho thân thế không là cỏ cây

Đời có kẻ đường mây gặp bước
Bước công danh sẵn trước trèo cao

Thế gian tỏ mặt anh hào

Muôn nghìn mắt miệng trông vào ngợ khen

Cũng có kẻ tài hơn chữ lợi

Trắng hai tay làm nổi nên giàu

Chẳng khanh tướng, chẳng công hầu

Cũng bao vạn kẻ cúi đầu vào ra

Ấy những hạng vinh hoa phú quý

Làm tài trai đặc chí hơn người

Trăm năm nghĩ cũng nên đời

Trăm năm rồi nữa... biết thời ra sao?

Lại những kẻ chí cao tài thấp

Bước đường đời lấp vấp quanh co

Phong lưu rồi đủ ấm no

Kém ra, lưu lạc giang hồ cũng thân!

Nghĩ qua thử, khách trần bao kẻ
 Giật mình cho thân thế trăm năm
 Mỗi đâu bồi rồi tơ tằm
 Lấy ai là kẻ đồng tâm gỡ cùng

 Bước lặn độn thẹn thùng sông núi
 Mớ văn chương tháng lui năm tàn
 Lụy trần ngày tháng lan man
 Nỗi lòng càng nghĩ muôn vàn càng thêm...

 Đèn hiu hắt, tiếng kim ký cách
 Mỡ sang canh giục khách đòi con
 Mạch sâu canh vắng như tuôn
 Nhớ ai nước nước non non bạn tình!

Đêm Khuya Nhớ Bạn Bài 1 (Tản Đà)

Nhớ nhà thi sĩ Thù Nguyên, lục sự Bắc Ninh

Nhớ ai như nhớ bác Thù Nguyên
 Nhớ bác đêm ngày, bác nhớ quên?
 Kia nọ đâu non vèng thỏ xế
 Có chãng mặt bể ngọn trào lên
 Tháng ngày lấm lúc như thoi én
 Thân thế đôi ta tựa chiếc thuyền
 Nhớ bác, xem thơ như đôi mắt
 “Bút tình” như vương sợi tơ duyên

Đêm Khuya Nhớ Bạn Bài 2 (Tản Đà)

Ấy ai như nổi bác Thù Nguyên
 Khoảng mấy năm trời một chữ “duyên”
 Chỉ thắm đã se, se lại đứt
 Giao loan mong đôi, nôi chưa liền
 Đêm đông đất khách ai là bạn?
 Gió thổi còi khuya ngủ chẳng yên
 Nghe nói Âu Dương còn chuyện cũ
 Mà hay Nguyệt lão nhớ hay quên?

Đêm Tối (Tản Đà)

ù ù gió thổi bắc, tây, đông
 Đêm tối trông ra tối lạ lùng
 Tạo vật không tay mà hoá có
 Phàm trần có mắt cũng như không
 Mơ màng đâu đó bao dân chúng
 Tô điểm nào ai với núi sông?
 Đánh đuốc đố ai tìm khắp nước
 Kiếm đâu cho thấy mặt anh hùng?

Đề Ảnh Mỹ Nhân (Tản Đà)

Giang Nam riêng một cảnh Bồng Lai
 Hồng tía muôn ngàn chẳng kém ai
 Vẻ ngọc long lanh pha sắc nước
 Nhị non ngào ngạt lộn hương giời
 Ôn mong thánh chúa nguôi lòng giận
 Tình nặng quân vương mỉm miệng cười

*Nhấn hỏi chơi hoa ai kẻ biết
Sang giàu ai biết, biết mà chơi*

Đề Báo “Hữu Thanh” (Tản Đà)

(Cơ quan của hội Ái hữu Trung, Bắc kỳ nông công thương)

*Tạp chí ra đời gọi “Hữu thanh”
Chim tìm tiếng bạn mượn đề danh
Dám đâu sườn núi kêu con phượng
Âu cũng trên cành học cái oanh
Nam Bắc hỏi ai đường tiến hoá
Đông Tây nào những sách văn minh!
Hai mươi năm triệu đồng thanh cả
Hữu ái mong ai một chút tình*

(Hữu thanh, 1921)

Đề Bìa Báo “Hữu Thanh” (Tản Đà)

(Tiếng gọi bạn Trung, Nam, Bắc)

*Trung Nam Bắc, chị cùng em
Chị em trông đó con chim gọi đàn
Chim kia còn biết gọi đàn
Chút tình hữu ái chị bàn cùng em*

(Hữu thanh, 1921)

Đề Truyện “Thần Tiên” (Tản Đà)

I

Có nhiều là giàu
Có ít là nghèo
Ai mà không có
Khốn khó trăm chiều

II

Hai cô con gái nhà ai
Mặt hoa da phấn như người đúc nê
Hỏi ra không họ không tên
Đem thân mệnh bạc quanh miên bể Đông
Nợ đời giả mãi không xong
Trăm năm tạc một chữ đồng cùng ai

1919

(Truyện “Thần tiên” thuật câu chuyện của hai chị em đồng tiên nói chuyện với nhau trong năm canh)

Đời Đáng Chán (Tản Đà)

Người đời thử ngẫm mà hay
Trăm năm là ngắn, một ngày dài ghê!
Còn ai ai tỉnh ai mê
Những ai thiên cổ đi về những đâu?
Đời đáng chán hay không đáng chán?
Cất chén quỳnh, riêng hỏi bạn tri âm
Giá khuynh thành nhất tiểu thiên câ
Mắt xanh trắng đổi nhâm bao khách tục
Giang hà nhật hạ nhân giai trọc

Thiên địa lô trung thực hữu tình
 Đón đưa ai gió lá chim cành
 Ấy nhân thế phù sinh là thế thế
 Khách phù thế chừa dứt câu phù thế
 Người phong lưu càng đượm vẻ phong lưu
 Bức khăn hồng nâng đỡ hạt châu
 Chuyện kim cổ một vài câu phải trái
 Châu Nam Hải, thuyền chìm sông Thuý Ái
 Sóng Tiên Đường, cỏ áy bến Ô giang
 Ngẫm nghìn xưa: ai tài hoa, ai tiết liệt, ai đài trang
 Cùng một giấc mơ màng trong vũ trụ
 Đời đáng chán biết thôi là đủ
 Sự chán đời xin nhủ lại tri âm
 Nên chẵng nghĩ lại kéo nhâm

Đời Lắm Việc (Tản Đà)

Đời người như giấc chiêm bao
 Mà trong mộng ảo lại sao không nhàn
 Đã sinh ra ở nhân hoàn
 Lao tâm lao lực một đoàn khác chi!
 Người ông lớn, đĩa cu li
 Nhọc lòng nhọc xác cũng vì “cái ăn”
 Cuộc đời kinh tế khó khăn
 Người đời càng phải nhọc nhằn sớm hôm
 Những người khố rách áo ôm
 Mồ hôi đổi lấy bát cơm no lòng
 Người thương mại, kẻ canh nông
 Lo tiên, lo thóc, năm cùng lại năm
 Ngày ngày hai buổi đi làm

Cụ thừa trong sở, ông tham trên toà
 Người khiêu vũ, kẻ xướng ca
 Cũng là nghề nghiệp con nhà làm ăn
 Người viết báo, kẻ bán văn
 Sinh nhai cái bút khó khăn lẫn hồi
 Người đi sông nước ngược xuôi
 Kẻ đem kim chỉ ngày ngồi vá may
 Kẻ đi đôn thú đông tây
 Người khua chuông mõ ăn mày cửa không
 Người thuyền thợ, kẻ gánh gồng
 Người canh cửi, kẻ bên sông lưới chài
 Cùng trong lao động một đời
 Kể sao cho xiết hạng người thế gian
 Giàu sang chưa dễ ai nhàn
 Nghèo hèn ai chớ phàn nàn làm chi
 Vui buồn ai cũng có khi
 Có hoan lạc, có sầu bi lẽ thường
 Trăm năm một giấc mơ màng
 Nghĩ chi cho bận gan vàng hỡi ai!

Địa Đò Rách Thứ Ba (Tản Đà)

Đành chịu ngồi trông rách tả tơi
 Buồn chãng? hỡi các chị em ơi!
 Nghĩ cho lúc trước thương người vế
 Ngó lại chung quanh hiểm kẻ bồi
 Hồ giấy bây giờ mua kiếm khó
 Non sông ai hỡi đợi chờ ai?
 Còn sông còn núi còn ta đó
 Có lúc ta bồi chúng bạn coi

(*Đông Pháp thời báo 1927*)

Địa Đò Rách Thứ Tư (Tản Đà)

*Có lúc ta bồi chúng bạn coi
Chị em nay hãy tạm tin lời
Dẫu cho tài có cao là thánh
Chưa dễ tay không vá nổi trời
Hồ giấy muốn mua, tiền chẳng sẵn
Non sông đứng ngắm lệ nhường vơi
Việc nhà chung cả ai ai đó
Ai có cùng ta sẽ liệu bồi?*

(*Đông Pháp thời báo 1927*)

Đưa Người Nhà Quê (Tản Đà)

*Ai ơi đợi với tôi cùng
Tôi còn bồi rồi trong vòng tơ vương
Bao giờ sạch nợ văn chương
Đèn khuya chung bóng, ta thương lấy mình!*

Được Tin Anh Bạn Đồng Nghiệp “Bắc Kỳ Thời Báo” Ra Đòi (Tản Đà)

*Báo giới ba kỳ buổi cạnh tranh
Tranh nhau bút sắt múa tung hoành
“Bắc kỳ” đồng nghiệp bao nhiêu bạn
“Thời báo” bây giờ lại có anh
Dẫu sẵn mực đen cùng giấy trắng
Nhường sao nước biếc với non xanh*

Nam thành tiên thủ cơ quan mới
 Tương tế mong ai một khôi tình

(An Nam tạp chí, 1931)

Bắc kỳ thời báo do ông Kính Đài Nguyễn Thống chủ trương.

Ba Đình Ký (Tản Đà)

Hồng nhung hoa nở đây sân
 Tươi hoa thánh thót mưa xuân đâu cành
 Đốt hương xem chuyện nước mình
 Chuyện Đình Công Tráng, Ba Đình ngày xưa
 Thuận kinh đã đổi ngọn cờ
 Nước non xoay chuyển bây giờ là ai?
 Ninh Bình tỉnh có một người
 Là Đình Công Tráng tướng tài bẫm sinh
 Hơn đời vũ dũng thông minh
 Hoàng, Lưu môn hạ nổi danh Bắc kỳ
 Gió mây rộn buổi Hàm Nghi
 Ba làng Thanh Hoá thành trì đào xây
 Trước thành giữ thế ruộng lũy
 Mặt thành xây đắp tre đây bàn cao
 Trong thành khe chứa giếng đào
 Sau thành có ngã sang Lào, ra Thanh
 Đồn quân tên gọi Ba Đình
 Tướng quân Công Tráng họ Đình là người
 Uy nghiêm tướng mạnh thành dài
 Thế trong vững thủ, thế ngoài mạnh công
 Thuận thành nghe động uy phong
 Pháp binh từ Huế ùng ùng kéo ra

Mấy phen đánh giáp lá cà
 Địch quân thua xiểng, quân ta được hoài
 Uy danh động đến nước ngoài
 Pháp đình nổi trận bời bời phong lôi
 Lệnh cho nguyên soái đặc sai
 Khắc kỳ phá địch quyết bài tiến công
 Một phen đột trận xung phong
 Lại thêm thây chât đây đông một phen
 Pháp quân tính thế vạn tuyền
 Hãm thành mới có lệnh truyền bổ vây
 Nam quân lúc ấy nguy thay
 Đánh không được đánh mà rầy thiếu lương
 Đình Công hết ý lo lường
 Giải vây mới liệu quyết đường đánh ra
 Đêm đông gió táp mù sa
 Bất kỳ giữa trông canh ba tiến hành
 Kéo quân ra khỏi ngoài thành
 Nhằm nơi quân địch tung hoành đạn bay
 Pháp quân liệu thế trở xoay
 Tức thì lập trận bắn ngay không rời
 Hai quân bắn lẫn bắn hoài
 Sương mù chẳng thấy mặt người tấc gang
 Giời đông còn hãỵ mù sương
 Đình Công sớm đã liệu đường quân đi
 Thành không bỏ lại tiếc gì
 Ba Đình thất thủ thôi thì cũng thôi!
 Tàn quân thu thập đôi nơi
 Cô thành lại giữ một giời Ma Cao
 Giang sơn chẳng phụ anh hào
 Yếu thua khoẻ được lệ nào có sai
 Đình Công khuất mặt ở đời

Non xanh nước biếc sang người trắng da
 Nước non vẫn nước non nhà
 Nhớ ai một khúc gọi là viếng ai

Bài này viết ở Khê Thượng – Sơn Tây, mùa xuân năm Bính Tý (1936), theo lời
 Nam sử diễn ca.

Bài Ca Cổ Bản (Tản Đà)

(Vi sự diễn kịch ở Lao Kay để lấy tiền giúp nạn dân trong Nghệ Tĩnh)

Ơn ái ơn đông bạn. Vì mỗi thương hoài
 Kịch tân thời giúp người xa khơi
 Thuật đôi lời tỏ lòng vì ai
 Ta An Nam cùng họ chi khác trong ngoài
 Đó Trung Kỳ, đây miền Lao Kay
 Nghìn dặm đường xa dài, nổi ngậm ngùi (ngậm ngùi)
 Tai hại vì đâu, non sông oán sầu
 Thân thiên đê (thiên đê) cơ cầu
 Quanh vùng (Nghệ) Nghệ Tĩnh liên nhau
 Nắng thiêu đồng mạ, hư hại vườn rau
 Dân tình khó khăn, đói cùng nhau
 Đâu trận cuồng phong mờ mịt
 Làm cát tung giời gần xa bời bời
 Gió cuồng phong đến miền đường trong hung độc, thạch mộc toi bời
 Thôn quê thiệt thòi ấy nhiều nơi
 Kinh (kinh) tế, kinh tế nguy nàn!
 Khó làm ăn lúc tiền khan
 Dân cùng thất nghiệp như số muôn vàn
 Cuộc sinh tồn cậy nhờ cùng nhau
 Nhìn người hơn, ngắm vào ta chung lòng hợp dạ sum họp giống nhà
 Giống Tiên Rồng may mà...

...

Đêm trường làm vui, mượn trò chơi
Ca đôi lời nghe đôi lời, chơi bời vui vẻ như dãi tâm hoài
Cuộc mua cười vì người An Nam, hợp người Tây, Nam
Người nhiều nơi, đất Lao Kay sum vầy ơn ái
Nghệ Tĩnh phương trời

(An Nam tạp chí số 25 1932)

Bài Ca Chúc Tiệc Lão Làng A Lữ (Tản Đà)

(Nghinh thần, chúc lão và chúc cả đồng dân A Lữ)

Giời xuân tốt đẹp thiêu quang
Tượng sơn núi cả, Thương giang sông dài
Non sông như vẽ
Hoa cỏ như cười
Dan tay ta hát một bài
Trước là kính thánh, sau thời mừng dân
Dân ta A Lữ
Vui tiệc ngày xuân
Khói hương làm lễ nghinh thần
Thần linh phù hộ nhân quần thọ Khang
Chống gậy ra làng
Chúc ông chống gậy
Ra họp việc làng
Tiệc xuân vui chúc thọ trường
Da mỗi tóc bạc tuổi càng thêm cao
Mưa hoà gió thuận
Tốt lúa được màu
Trai lành gái tốt lấy nhau

*Sinh con, đẻ cháu, dài lâu nôỉ đời
Đầu năm tiệc lão
Già trẻ vui chơi
Dan tay ta hát một bài
Trước là kính thánh, sau thời mềng dân
Ngày xuân tiệc lão
Ca chúc làm vui
Chúc mong già trẻ gái giai
Năm nay năm nữa, xuân rồi lại xuân
Kính mềng A Lữ đông dân*

Bài Hát Của Tây Thi (Tản Đà)

*Non xanh xanh
Nước xanh xanh
Nước non như vẽ bức tranh tình!
Non nước tan tành
Giọt lụy tràn năm canh!
Đêm năm canh
Lụy năm canh
Nỗi niêm non nước
Đố ai quên cho đành!
Quên sao đành
Nhớ sao đành
Trần hoàn xa cách
Bồng Lai non nước xanh xanh!*

(Giấc mộng con II 1932)

Bài Hát Chúc Báo Sống (Tản Đà)

Dân hai năm triệu đồng bào
 Giang sơn Hồng Lạc, phong trào Á Âu
 Giời Nam xuân mới khoe màu
 Xin đem chữ “sống” làm đầu chúc mong
 Lo nòi thương giống
 Chẳng gì hơn chữ sống giữ đầu tiên
 Có cùng nhau đất dưới trời trên
 Rồi sẽ nói đua chen Âu với Á
 Nào giống cũ Chiêm Thành, giống mọi
 Đai Loan, giống người da đỏ ở
 Mỹ châu đến nay đâu đó tá?
 Nỗi ngu hèn ai đã biết hay chưa?
 Cuộc doanh hoàn gió gió mưa
 Ngẫm lịch sử nghìn xưa âu đáng sợ!
 Nên nhớ chữ:
 Tự trợ giả thiên trường trợ
 Giời không chia mọi rợ với văn minh
 Sống hay chẳng thời cũng tự mình
 Lẽ thiên diển công bình cho khắp chúng
 Hồng Lạc nhi tôn kim hữu chúng
 Bất tri thử điện cánh hà như
 Tính năm sinh nay đã bốn nghìn dư
 Bước tiến hoá vẫn lừ đừ sau mọi kẻ
 Đời là thế, chúng ta như thế thế
 Nước non này chưa dễ cỏ hoa ai!
 Kiêng chân lên xa ngóng vũ đài
 Muốn khỏi chết phải chen vai vào chỗ sống
 Nhận chữ “sinh tồn”, câu “hạnh phúc”

*Tìm nơi “lạc thồ”, chốn “đào nguyên”
Chúc mong nòi giống Rồng Tiên!*

(Sống – Saigon 1935)

Bài Hát Mừng Đức Nam Phương Hoàng Hậu Ra Tuần Du Đất Bắc (Tản Đà)

*Nam Phương ngự giá Bắc tuần
Cỏ hoa vùng Bắc tin xuân đón mừng
Trâm hoa tàn quạt tưng bừng
Trời Nam quang cảnh ai từng thấy chưa?
Năm Đinh Sửu qua rằm tháng chạp
Bạn quần thoa đông họp bốn trăm người
Đèn văn minh lửa sáng trưng giờ
Góp ngọc nói hoa cười nghênh thánh giá
Cung duy mẫu đức nghi thiên hạ
Lạc đở tiên nhân giáng tự trần
Bụng từ nhân thương xót kẻ bình dân
Đạo bác ái ân cần câu diễn thuyết
Hội Hợp Thiện được nghe lời khuyến thiện
Lòng hướng dương thêm kiến quyền trung quân
Bắc Nam đâu cũng thân dân*

1938

(Làm theo đặt hàng của Phạm Lê Bông, nghị viên, thay mặt Ban tổ chức đón rước)

Bài Hát Mừng Bắc Kỳ Nam Tửu (Tản Đà)

(Công ty rượu Văn Điển)

Ta về ta tắm ao ta
Ao ta tắm mát rượu nhà uống ngon
Nghĩ thôi sông cạn đá mòn
Ai hay quốc túy lại còn có nay
Nam nhân nam tửu
Người An Nam nay uống rượu An Nam
Thật tha hồ cất chén với tri âm
Bỏ nhớ vụng thương thâm bao những lúc
Chất gạo có say không nhức óc
Hơi men càng nhấp lại mềm môi
Trái tang thương non nước đây vui
Còn chút đó, cuộc đời chưa đáng chán!
Rót đây chén, uống chơi cho cạn
Họ nhà Tiên, nào những bạn Lưu Linh
Yêu nhau, một hợp cũng tình

(Phong hoá, 9-1934)

Bài Hát Xuân Tình (Tản Đà)

Ấy ai quay tit địa cầu
Đầu ai nửa trắng pha màu xuân xanh
Trông gương mình lại ngộ mình
Phải chăng vẫn giống đa tình ngày xưa
Tản Đà xuân sắc
Mấy mươi năm chẳng khác nước cùng non
Cảnh còn nguyên người cũng lại còn
Còn chẳng khác “Khôi tình con” như trước nhỉ!

Lịch kỷ phong sương thân bất dĩ
 Quy lai hà nhạc ngã do liên
 Cuộc trăm năm vương lấy môi trần duyên
 Dù kiếp trước thiên tiên nay cũng tục
 Đã trót hình hài trong dẫn đục
 Giữ sao cho hòn ngọc lại Hàm Đan
 Muôn vàn nhờ tựa giang san
 Một ngày còn ở nhân gian ngại ngưng
 Chúa xuân có hộ nhau cùng...

1934

Bài Hịch Giục Cho Các Hoa Dậy (Tản Đà)

Ồi chao ôi! các hoa trong vườn ta
 Quen mắt ngủ trưa, cứ lười lỉnh chi cho mặt kiếp
 Thức khuya dậy sớm, có siêng năng hoạ mới nên đời
 Cả lũ thôi thầy
 Một phường chết giã
 Khoe tài cậy sắc
 Mất nết hư thân
 Đã mấy phen dậy bảo không chừa
 Vẫn một mực lười ười mãi thế
 Quái cho thói lạ
 Học tụi nhà ai
 Lại bây giờ
 Chị Hằng đã về, dì Gió đã gọi
 Đêm đông sáng toét, tiếng gà gáy mau
 Nọ kia bướm hỏi ong thăm, biết bao kẻ đợi
 Còn hãy cánh che nhị ủ, không sợ ai cười
 Nào các hoa

Con chị con em, con cô con cháu
 Đĩa hồng đĩa tử, đĩa trắng đĩa vàng
 Giấc tốt đừng nên tham, giấc ấy chả no còn giấc khác
 Đêm dài sao chữa chán, đêm này không đủ có đêm sau
 Liệu mà dậy thôi
 Đừng để giục mãi
 Bởi yêu thương nên mới rất hòng
 Có khôn ngoan thời phải ăn nhờ
 Bảo nhau tự hôm nay, giữ ý lúc mờ trời tối đất
 Đừng đợi nói lượt nữa, mà có phen tử phấn phai hương
 (Tản Đà văn tập, viết tay 1913)

Bài Tựa “Truyện Tỳ Bà” Của Ông Đoàn Tư Thuật Dịch (Tản Đà)

Ngựa tuấn nọ còn để xương thiên lý, ngàn vàng chưa dễ mấy ai mua!
 Ngọc bích kia chưa tỏ giá liền thành, giọt lụy chó hoài riêng kẻ khóc!

Cho nên:

Lan có cây mọc trong hang tối
 Gà có con rút bỏ lông đuôi
 Dem tài hoa mà ai oán với trần ai

Chẳng thà:

Giấu hương sắc để lánh chơi ngoài cõi tục

Vậy:

Ấy đã thế gian là thế, giận làm chi mà dỗi nữa làm chi
 Thôi thời tri kỷ mà chi, tẻ cũng thế có vui thời cũng thế

Ngâm từ trước biết bao tài tử
 Mà trong trần nào mấy tri âm?

Bạch tuyết, Dương xuân

Cao sơn, Lưu thủy

Chẳng cứ gì Ly tao với Tỳ bà ký

Chẳng cứ gì Khuất Nguyên với Cao Đông Gia
 Nếu trần ai ai cũng biết ai
 Ai còn phải vì ai cảm khái
 Cội thông lũa chơ vơ đỉnh núi, đậm thắm tuyết sương
 Bông hoa đào hớn hở gió đông, đái đàng ong bướm
 Kiếp vãn tự ngẫm ra nhường cũng rứa, trải trăm tuổi đến khi đâu bạc,
 phí bao nhiêu tiếng khóc tiếng cười
 Khách cổ kim nào có khác chi nhau, hỏi nghìn thu xin giọt mực đen, xoá cho hết
 chữ tài chữ ngộ!

Hà Đông, tháng 12-1922

Cái Giống Yêu Hoa (Tản Đà)

Cái giống yêu hoa lạ lạ đời
 Mắt xanh chưa lọt đã mê toi
 Chim giời cá nước duyên ai đó?
 Vía đại hồn khôn chết dễ chơi!
 Xa cách ngoại trăm nghìn dặm đất
 Ước ao trong sáu bảy năm giờ
 Cái mê vô ích mà mê đại
 Mê đại mê mê mãi chẳng thôi

Cái Lo (Tản Đà)

Nghĩ mình, mình lại hỏi mình
 Tự mình, mình cũng chưa đành rằng sao
 Cái lo là cái làm sao?
 Lo sao lo mãi? khi nào hết lo?
 Một mình lo nghĩ quanh co

Mình lo mình biết ai lo cho mình?
Ấy ai là khách hữu tình?
Vì mình lo đỡ cho mình đỡ lo
Kéo mình lo mãi quanh co
(Tản Đà từng văn 1922)

Câu Hát Đường Trường (Tản Đà)

(Lời người gánh ở bìa sau An Nam tạp chí)

Gánh nặng em ơi, đường trường
Cái thân anh bây giờ gánh nặng, em ơi, đường trường
Lòng anh như sắt mà cái tấm gan vàng em có thương nhau
Cái mặt giời tây, em ơi, gay gắt ở trên đầu
Dưới chân anh bóng xế, anh lại sâu cái nỗi cỏ may
Anh trông chung quanh, em ơi, thời những đá cùng cây
Non xanh nước biếc, suốt một ngày anh chẳng có gặp ai
Anh nhớ tới em, em ơi! giọt lệ anh vẫn dài
Anh thương em tài sắc mà cái thân đời em chẳng có ra chi!
Bởi vì em mà anh phải ra đi
Trèo non rồi lặn suối, anh chẳng có quản gì cái tấm thân
Anh nghĩ cho đường xa, em ơi, đi mãi cũng gần
Có công anh mài sắt thời có lần nó cũng nên kim
Có thương nhau thời em quây gánh em đi tìm
(Đông Pháp thời báo số 641 1927)

Cây Đào (Tản Đà)

Thân em tên gọi cây Đào
 Đẹp tươi hoa thắm, ngọt ngào quả xanh
 Lá non mỏng mỏng trên cành
 Cành non yếu điệu như hình gái tơ
 Từ khi em bé đến giờ
 Bắt sâu vun gốc cũng nhờ tay ai
 Em trông con gái những người
 Khôn ngoan đã sẵn có gòai phú cho
 Thế mà nếu chẳng hay lo
 Biết đâu rồi nữa chẳng thua cây đào

(Đài gương 1919)

Cò Trắng (Tản Đà)

I

Một đàn cò trắng nó bay tung
 Nó lại thương em lật đật chông
 Mà có biết ai người phụ bạc
 Thời lên mách hộ với thiên công

II

Một đàn cò trắng đến gòai xanh
 Nó mách cho ai dám phụ tình
 Gòai bảo trần gian hay dắc dứu
 Sai ông Nguyệt xuống dứt tơ mảnh

(Tản Đà văn tập, viết tay 1913)

Có Mới Nói Cũ (Tản Đà)

*Rượu đào năm mới rót miệng xuân
Nhớ lụt năm xưa Sỉu trước Dân
Bị gậy lang thang người thuỷ hạn
Thơ văn lận đận khách phong trần
Hiệu hàng phá sản bao nhiêu chủ
Ôn dịch hành hung một lũ thân
Cho hay vận xấu đà qua khỏi
Vận thái từ nay chúc quốc dân*

(An Nam tạp chí 1927)

Cảm Đề (Tản Đà)

(Đọc bài thời sự “Cụ Phan mới”, một kẻ tham tàn ở Nghệ An, đăng “An Nam tạp chí” số 9, đã được toà kiểm duyệt bấy giờ cho phép)

*Thái Bình chưa dứt tiếng kêu oan
Lại tiếng kêu gào ở Nghệ An
Một phủ Anh Sơn trong mấy tháng
Mà tay Phan Tử lấy ba ngàn
Cũng phường dôi nước quân ăn cắp
Cũng lũ tàn dân giống hại đàn
Lạnh lẽo hơi sương toà tạp chí
Lệ ai dàn dựa với giang san!*

(An Nam tạp chí, 1927)

Cảm Hứng (Tản Đà)

Một mối tơ tằm mấy đoạn vương
Cười thay mà nghĩ cũng nên thương
Thương cho chỉ thắm còn mơ tưởng
Mà cái xuân xanh để phũ phàng
Mưa gió những e thời tiết trái
Dâu gai thêm nghĩ nợ nần mang
Con tằm công việc thôi là mấy
Kìa việc đời kia mới ngổn ngang

(*Đông Pháp thời báo 1927*)

Cảm Tưởng Về Sự Sống Chết (Tản Đà)

Trăm năm cõi tục còn dài
Con đường vô tận trên đời còn xa
Núi non, giếng cũng chưa già!
Đầu ai tóc bạc vẫn là xuân xanh
Giang sơn còn nặng gánh tình
Giời chưa cho nghỉ thì mình cứ đi
Bao giờ giời bảo thôi đi
Giang sơn cất gánh, ta thì nghỉ ngơi
Nợ đời là thế ai ơi!
Khách tình nhắn nhủ cho đời biết qua
Có ai là kẻ cùng ta?

(*An Nam tạp chí, 1932*)

Cảm Xuân (Tản Đà)

Pháo đốt vui xuân rộn phố phường
Xuân về riêng cảm khách văn chương
Hồng phơi loá mắt chùm hoa giấy
Trắng nhuộm phơ đầu mái tóc sương
Cành liễu đông tây cơn gió thổi
Con tầm sống thác sợi tơ vương
Xuân này biết có hơn xuân trước
Hay nữa xuân tàn hạ lại sang?

Cảm Ôn Người Cho Hà (Tản Đà)

Đương trưa bữa rượu nhà nho
Có anh cầm giấy đem cho rọ hà
Xem thư ta mới biết là
Cho ta rọ đó người nhà ông Lan
Nguyên đồ hải vị Quảng An
Hải Phòng xe lửa đưa lên Hà thành
Thức ăn đến nó là thanh
Mở ra chỉ một múi chanh vắt vào
Nuốt trôi mát ruột làm sao
Lâu nay mới thoả ước ao ăn hà
Cám ơn anh bếp cho quà
Gia Long số bảy, người nhà ông Lan

Cảnh Vui Của Nhà Nghèo (Tản Đà)

Trong trần thế cảnh nghèo là khổ
Nỗi sinh nhai khôn khó qua ngày

Quanh năm gạo chịu tiền vay
Vợ chồng lo tính hôm rày, hôm mai
Áo lành rách vá may đắp điếm
Nhà ở thuê chật hẹp quanh co
Tạm yên, đủ ấm, vừa no
Cái buồn khôn xiết, cái lo khôn cùng

Con đi học, con bồng, con dắt
Lớn chưa khôn, lắt nhắt thơ ngây
Hôm hôm lớn bé sum vầy
Cũng nên vui vẻ mà khuây nỗi buồn

Nghĩ thiên hạ cho con đi học
Cảnh phong lưu phú túc nói chi
Những ai bần bạc hàn vi
Lo buồn đã vậy, vui thì cũng vui

Tan buổi học, mẹ ngồi tựa cửa
Mắt trông con đĩa đĩa về dần
Xa xa con đã tới gần
Các con về đủ quây quần bữa ăn

Cơm dưa muối khó khăn mới có
Của không ngon, nhà khó cũng ngon
Khi vui câu chuyện thêm giòn
Chồng chồng, vợ vợ, con con một nhà

Ăn rồi học, tối qua lại sáng
Ít tiền tiêu ngày tháng thành thói
Chiều chiều, tối tối, mai mai
Miễn sao no được, việc đời quản chi

Con nhà khó nhiều khi vất vả
Ngoài học đường thư thả được đâu

*Khi thời quấy nước tưới rau
Chợ tan đón gánh theo sau mẹ già*

*Việc giấy bút vẫn là đi học
Cảnh gia đình khó nhọc nhường ai
Ví chẳng có chí, có tài
Khi nên trời cũng cho người làm nên*

*Khấp xã hội nghèo hèn ai đó
Mẹ thương con thời cố công nuôi
Những con nhà khó kia ơi
Có thương cha mẹ thời vui học hành
Cũng chẳng kể thành danh lúc khác
Trời đã cho bước bước càng hay
Nghèo mà học được như nay
Vinh hoa chưa dễ sánh tày cái vui
Trong trần thế nhiều nơi phú quý
Nỗi buồn riêng ai ví như ai
Bày ra cái cảnh có trời
Vui buồn cũng ở tự người thế gian*

Cửa Thiêng (Tản Đà)

*Cửa thiêng ai bán mà mua
Ai cho mà lấy, ai thừa mà xin
Ai về nhắn chị cùng em
Bảo nhau mài sắt nên kim có ngày
Muôn sao cho được như thầy
Đường xa nghĩ nỗi sau này mới ngoan*

*Chút thân lẻo đẻo theo đàn
Kể làm sao xiết muôn vàn ái ân*

(Khôi tình bản chính 1918)

Chúc Báo Sống (Tản Đà)

*Được nghe tin Sống mới ra đời
Nam Bắc xa xôi gửi mấy lời
Lục Tỉnh ước sao co đất lại
Ba Vì chung để đội giời chơi
Ngàn năm hoa thảo mẫu xuân mới
Nửa bức sơn hà nét mực tươi
Sống ở trên đời cho đáng sống
Xin đừng gượng gạo sống như ai*

(Sống 1935)

Báo Sống xuất bản ở Sài Gòn từ 1935, nhà thơ Đông Hồ là chủ bút, có mời Tản Đà cộng tác.

Chị Khuyên Em (Tản Đà)

*Em nghe lời chị, chị khuyên em
Chị nủ đừng hay giờ dậy đêm
Thân gái như mành đương nụ dại
Thế gian lắm kẻ muốn dòm xem
Phải cho ngoan mịn ra nèn nếp
Rồi sẽ theo đời với chỉ kim
Có nết có khôn thời có giá
Phong thu ai bảo bóng giăng thềm*

(Tản Đà văn tập, viết tay 1913)

Chơi Con Đường Cũ (Tản Đà)

Này con đường cũ chỗ này đây
 Kìa khúc sông kia, đỉnh núi này
 Cảnh vật còn nguyên sông với núi
 Người như hơi lạ nước cùng mây
 Núi cao sông rộng là quê quán
 Nước chảy mây bay mấy tháng ngày
 Cảnh cũ người xưa thơ lại cũ
 Đường đi vô hạn khách đông tây

Chơi Xuân Kẻo Hết Xuân Đi (Tản Đà)

Người ta sống đủ trăm năm thời có trăm lần xuân
 Nhưng xuân thời xuân, nhưng người không xuân
 Vì thế cho nên
 Chị em ơi, người ta bảo rằng:
 “Chơi xuân kẻo hết xuân đi”
 Nhời nói ấy có ý nhị lắm
 Tôi xin bày tỏ như vầy
 Này kìa những ai
 Kẻ trên mạn ngược hay người về phía xuôi
 Người trong cửa sang hay kẻ con nhà hèn
 Kẻ từ ngày lọt tiếng khóc rơi ra
 Bác mẹ bế ẵm nâng niu
 Trái mấy lần nêu cao pháo nổ bánh trưng xanh
 Mãi đến bây giờ mới vắn lẩn vành khăn
 Mới thắt chặt giải yếm
 Thế cũng xuân
 Thế cũng chơi
 Chơi thì chơi

Đã biết gì là xuân
Lại như lúc già
Mùi đời đã qua
Chồng con ăn ở là thế
Giá thấy có thịt mỡ dưa hành câu đối đỏ
Thời cũng chỉ kính đánh tổ tôm
Chỉ cốt nhai trầu miếng
Thế cũng xuân
Thế cũng chơi
Chơi thì chơi
Còn biết gì là xuân
Thế thì, khi tóc đã dài
Má đã hây
Vú đã nhúm
Nhi đâu chưa bạc
Nhi răng chưa long
Đách ngọc đôi vàng
Con tạo hóa nuông người trang điểm riết
Mày ngài mắt phượng
Khách tài hoa lắm kẻ chết mê toi
Ấy đương độ người xuân
Chính độ người xuân
Có xuân thời mới xuân
Chơi đi thôi!
Chị em ơi
Chờ chi mãi đó?
Ta chơi hoa
Ta chơi mây
Ta chơi giăng
Ta chơi gió
Chơi hoa nhị

Chơi giăng vòng
 Chơi đào tơ
 Chơi sen ngó
 Chơi chồn này không hay, tìm chơi chồn nọ
 Tam tứ núi cũng trèo
 Thất bát giang cũng lội
 Sông Đào tắm mát
 Xứ Đoài cấy thuê
 Ấy mới xuân mà ấy mới chơi!
 Can chi phải nương bóng bà Nguyệt, víu môi ông Tơ, mà đông ruộng chống mông,
 phòng không gãi rốn dãi tai!
 Nếu ngày xuân mà em hãy còn dài, thời có thể không chơi lúc này ta chơi lúc khác
 Đi về ong bướm
 Mặc ai tường đông
 Nhưng mà không!
 Cửa đất đỏ gò buôn có ít
 Có bấy nhiêu chơi hết thời thôi
 Để dành cũng chẳng được rồi
 Có tiền em để em ngồi em mua
 Buồn cho ai tiếc rẻ lúc qua mùa
 Sướng thời sướng, sướng đương thời không lại có
 Thảm cho kẻ chơi lâm chơi hớ
 Nước ao tù đậm địa ố màu tươi
 Ngàn thu khôn dại mấy người
 Hồng nhan phải giống ở đời mãi ru!
 Xem như thế thời ghê làm sao! Sợ làm sao! Tiếc thương làm sao!
 Đó kia những ai, có là giống người, bảo thời phải nghe
 Mỗi năm một tuổi
 Như đuôi xuân đi
 Măng mọc có lúa
 Đôi ta có thì

*Chơi đi thôi!
Chơi mau đi thôi!
Cho trống thủng
Cho chiêng long
Cho cờ quẩn ngược
Kẻ cái già xông xộc nó thì theo sau
(Tản Đà văn tập, viết tay 1913)*

Con Chim Khôn (Tản Đà)

(Điệu hát sấm)

*Con chim khôn đậu trái non Đồi
Tiếng kêu réo rắt gọi người bắc nam
Năm canh dài ngủ mãi còn tham!
Trời đông đã sáng đi làm kẻ trưa
Giấc mơ mòng ai tỉnh hay chưa?
Các cô con gái cũng say sưa cái nỗi gì?
Thôi xin đừng gương lược làm chi
Chồng thì chưa có, ruộng thì bỏ hoang
Hỡi ai con gái trong làng!*

Cười Bác Mai Lâm (Tản Đà)

*Nực cười cho bác Mai Lâm
Thương nhau chi sớm mà lâm khóc nhau!
Cõi đời đã lánh xa đâu
Mà cho ai nhớ, ai sầu, hỡi ai!
Tóc tơ vương vẫn còn dài
Con tầm còn trả nợ đời chưa xong*

Lửa hương còn chắt bên lòng
 Nho tàn còn vẫn trong vòng trăm năm
 Nực cười cho bác Mai Lâm
 Thương nhau chi sớm mà lắm khóc nhau!
 Suối vàng ai đã vội đâu
 Mà cho ai tiếc, ai sầu, hỡi ai!
 Bức dư đồ rách không bồi
 Báo An Nam nghĩ biết đời nào ra
 Hủ nho vô ích nước nhà
 Rượu thơ còn vẫn la cà trăm năm
 Nực cười cho bác Mai Lâm
 Thương nhau chi sớm mà lắm khóc nhau!
 Hồn thơ đã mất đi đâu
 Mà cho ai khóc, ai sầu, hỡi ai!
 Dưới trên còn đất còn giờ
 Còn non còn nước, còn người nước non
 Đà chưa cạn, Tản chưa mòn
 Còn ai thi sĩ, lại còn tri âm...
 Nực cười cho bác Mai Lâm
 Thương nhau chi sớm mà lắm khóc nhau!

(Tiểu thuyết thứ Bảy 1934)

Ông Mai Lâm, giáo viên trường nhà dòng Sacré-Coeur ở Cao Bằng được tin đồn nhà thơ Tản Đà đã từ trần (1934), có viết bài thơ “Viếng thi sĩ Tản Đà” gửi về báo

Tiểu thuyết thứ Bảy:

Ôi thôi, hỡi bác Tản Đà!
 Suối vàng nay đã lánh xa cõi đời
 Xa trông mây nước ngậm ngùi
 Tấm lòng thương nhớ mấy lời viếng thăm
 Nhớ ai vẫn vót tơ tâm
 Nước non ai kẻ đồng tâm hẹn hò

Thơ đây túi, rượu lưng hồ
Dẫu cho kiết cũng danh nho nước nhà
Ôi thôi, hỡi bác Tản Đà!
Suối vàng nay đã lánh xa cõi đời
Tôi với bác, bác với tôi
Tuy không quen biết cũng người đồng bang
Lại thêm cùng môi văn chương
Chung tình non nước, tơ vương bên lòng
Bấy lâu tôi những ước mong
Có phen run rủi tương phùng hai ta
Ôi thôi, hỡi bác Tản Đà!
Suối vàng nay đã lánh xa cõi đời
Làm chi vội mấy bác ơi
Chí cao nghiệp lớn ai người nối theo
Thuyền nan ai giữ mái chèo?
Con tàu bản quốc ai liều sóng khơi?
Bức dư đồ rách ai bồi?
Báo An Nam nghỉ ai rồi lại ra?
Ôi thôi, hỡi bác Tản Đà!
Suối vàng nay đã lánh xa cõi đời
Than ôi! còn đất còn trời
Còn non còn nước, đâu người nước non?
Đà dù cạn, Tản dù mòn
Danh thơm thi sĩ vẫn còn truyền lâu
Hồn thơ phảng phất nơi đâu
Chút tình có thấu cho nhau chẳng là
Ôi thôi, hỡi bác Tản Đà!
Suối vàng nay đã lánh xa cõi đời...

Dao Cầu Đại Chiến (Tản Đà)

Đùa các ông lang đặng báo công kích nhau

Đâm nhau bút chiến cuộc chưa thôi

Đại chiến dao cầu lại đến nơi!

Phương thuốc hồi xuân chưa mấy lọ

Thầy lang lưu huyết sẽ bao người?

Nghệ An, Đạc Lập nào ai đó?

Nam Định, Thần Tiên biết có ai?

Nhắc các bà lang xa kiếm chôn

Kẻo mà sét trán lại mang tai

Dạ Bán Áo Đoạn (Tản Đà)

Sau khi thi đỗ không về, Đỗ thị đi lấy chồng khác, hoá ra như điên làm

Đỗ cũng không mà cười cũng không

Còn đeo áo đoạn để ai trông?

Kìa màu Thượng Hải xanh xanh lót

Này giá Sơn Tây mấy mấy đồng

Đang buổi khan tiên chơi cách thế

Có ai biết của giúp nhau cùng

Thơ lưng chất nặng, tay buồn rồi

Bán áo mà mua giấy viết nông